

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

contacts

LA MULȚI ANI, IISUS!

Asta să sărbătorim
de Crăciunul acesta

Regăsind bucuria

Cel mai generos dăruitor

Pacea Crăciunului

Idei și țeluri simple

NOTA EDITORULUI ESENȚA CRĂCIUNULUI

Se pare că frumusețea Crăciunului s-a pierdut în multe părți ale lumii. S-a renunțat la tradițiile vechi de generații ca să fie înlocuite cu tendințele sclipitoare. Ornamente, globuri și fleacuri strălucitoare au întunecat, paradoxal, adevărata lumină a sărbătorii. Multe dintre culturile care odinioară îmbrățișaseră tradițiile de Crăciun au ajuns în ziua de azi să tempereze festivitățile, iar rezultatul este mai puțină bucurie. Scena nașterii a fost înlocuită cu figurine de prost gust, iar îndrăgitele colinde cu cântecele prostești care sunt amuzant de cântat însă ne lasă o goliciune în suflet.

Hai să vedem cum să readucem adevărata semnificație a Crăciunului atunci când sărbătorim vestea bună că „atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).

Putem ajuta și noi să aducem lumina lui Iisus în sărbătoarea Crăciunului atunci când ne preocupăm de nevoile altora, când dăruim cu generozitate și petrecem momente speciale împreună. Faptele noastre nu trebuie să fie costisitoare sau extravagante. Putem suna un prieten care este singur, putem să ne oferim să ajutăm pe cineva împovărat, să trimitem o felicitare de Crăciun de modă veche, să pregătim un pachet pentru o familie nevoiașă sau să vizităm

pe cineva în vârstă și să ne facem timp să îl ascultăm cu răbdare. Un mic gest de bunătate este mai valoros decât o grămadă de intenții bune.

Să facem și noi tot ce putem ca să aducem bucuria și pacea Crăciunului celor osteniți. Dacă dorim să avem un impact pozitiv asupra lumii, putem începe din casa și din familia noastră, din cartierul nostru, de la locul de muncă și din împrejurimi. Sărbătorind adevărata semnificație a Crăciunului noi reflectăm iubirea lui Iisus pe fețele noastre, în atitudinea noastră, prin faptele noastre și în cuvintele noastre.

Intrând acum în perioada Crăciunului putem fi parte din bucuria altora. Dăruiește cu inima larg deschisă și nu vei fi dezamăgit! Este ușor să ne gândim că efortul nostru mărunț individual va fi doar o fărâmə de bine, dar dacă strălucim cu lumina iubirii și adevărului lui Dumnezeu, putem să ne luminăm partea noastră de lume și astfel putem să ne punem amprenta în bine.

Îmbrățișând adevăratul spirit al Crăciunului putem sărbători din toată inima nașterea Mântuitorului. Fie ca bucuria Crăciunului pe care o vei răspândi să se întoarcă la tine și să te binecuvânteze însutit.

La mulți ani, Iisus!

HÉLÈNE MINEO

Deoarece am crescut în Uniunea Sovietică nu am sărbătorit Crăciunul până în 1991 când am împlinit 16 ani. Până atunci nu am văzut vreo scenă a nașterii, nu am auzit colinde și nu am auzit povestea nașterii lui Iisus.

Când, în final, am trăit adevărul și bucuria Crăciunului, a fost o emoție așa de puternică pentru inima și mintea mea, din 25 decembrie (când se sărbătorește Crăciunul în vest) până în 7 ianuarie (când se sărbătorește Crăciunul în Biserica ortodoxă rusă după calendarul Iulian). Am petrecut acele două săptămâni cu misiunarii care mi-L prezentaseră recent pe Hristos. Le-am urat Crăciun Fericit tuturor celor pe care i-am întâlnit și am împărțit mii de postere colorate cu povestea Crăciunului oamenilor care, mulți dintre ei, asemenea mie nu cu mult timp în urmă, auzeau mesajul acesta pentru prima oară.

Împlinisem 16 ani cu puțin timp înainte să îl găsesc pe Iisus, iar pentru sărbătorirea zilei mele de naștere familia și prietenii îmi organizaseră cea mai mare petrecere pe care o avusesem până atunci. Acum de-abia dacă mai îmi amintesc de petrecere sau de cadouri, dar pot să descriu fiecare detaliu despre cum L-am întâlnit pe Iisus. El a umplut viața mea goală cu

iubirea și fericirea Lui, ceea ce a fost, pe departe, cel mai bun cadou pe care l-am primit. A fost cu mult peste așteptările mele!

Îmi amintesc că stăteam afară cu niște prieteni la miezul nopții de Ajunul Crăciunului Ortodox, cu fețele întoarse către cerul curat și înstelat, și am strigat „La mulți ani, Iisus!” din toți răunchii. Încă mi se face pielea de găină când mă gândesc cât de fericită m-am simțit în acel moment. Până în ziua de azi, de fiecare dată când vine Crăciunul, eu cânt „La mulți ani, Iisus”.

În acel prim Crăciun după ce L-am cunoscut pe Iisus am dorit să-i dăruiesc și eu un cadou de care eram sigură că se va bucura – să îl prezint pe El și altora, ca să le umple și lor inimile cu bucuria pe care mi-a dat-o mie. Acea dorință a inimii mele nu s-a diminuat cu trecerea anilor. Iar cu ocazia acestui Crăciun voi spune câtor mai mulți oameni despre Iisus.

Iubirea infinită și atotcuprinzătoare a lui Dumnezeu – inima și sufletul Crăciunului – nu încetează să îi transforme pe cei pe care îi atinge. Să ne facem fiecare dintre noi partea noastră de a-i dărui lui Iisus o zi de naștere foarte fericită împărțând oamenilor iubirea și adevărul Său.

UN MÂNTUITOR TOȚI OAMENII

PETER AMSTERDAM

În noaptea nașterii lui Iisus, pe dealurile din preajma Betleemului, niște păstori își păzeau turmele. Dintr-o dată a apărut un înger al Domnului și slava Domnului, cu lumina și strălucirea Sa, a cuprins totul în jurul lor. Îngerul le-a spus să nu se teamă, că le aduce vești bune. Apoi le-a spus că Mântuitorul, Hristos Domnul, se născuse în noaptea aceea în orașul lui David. Ca semn al acestei proclamații, îngerul le-a spus că vor găsi un copil înfășat în scutece și culcat într-o iesle (Luca 2:8-12).

Imediat după acest anunț uimitor, s-au arătat o mulțime de îngeri, slăvind-L pe Dumnezeu și spunând: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui!” (Luca 2:13-14). Când lumina sla-

vei lui Dumnezeu și a îngerilor s-a dus, păstorii s-au hotărât să meargă imediat la Betleem ca să vadă ceea ce le spusese Dumnezeu.

Există dovezi în scrierile evreiești că păstorii erau considerați o clasă socială foarte joasă, în secolul 1, în Israel. Asta se datorează în parte faptului că erau tot timpul afară cu turmele și nu puteau ține toate legile religioase și, de asemenea, fiindcă își lăsau oile să pască pe terenurile altora fără permisiune. În acest context, faptul că acest anunț a fost dat unor păstori – un fel de proscriși ai societății – este și mai remarcabil.

În Betleem păstorii i-au găsit pe Maria, pe Iosif și pe bebeluș, așa cum le spusese îngerul. Găsindu-L pe Iisus înfășat și așezat într-o iesle, într-o casă țărănească care avea și o parte de grajd pentru animale, nu era ceva neobișnuit pentru ei, fiindcă în mare parte și copiii lor erau înfășați la fel, după obiceiul țărănesc. Punerea bebelușului în iesle nu era chiar normal, dar totuși o soluție practică ținând cont de spațiul de cazare aglomerat și restrâns.

Ceea ce a fost extraordinar pentru ei a fost că acest copil a cărui naștere le fusese anunțată de un înger acompaniat de corul ceresc era într-un sat asemănător satului lor! Păstorii – oameni de statut social redus, săraci și umili – au descoperit în acea noapte că Mesia, Mântuitorul lumii, s-a născut un țăran umil ca și ei.

Evangelhia după Luca ne spune că păstorii au plecat „slăvind și laudând pe Dumnezeu

PENTRU

pentru toate cele ce auziseră și văzuseră” și „au istorisit ce li se spusese despre Prunc” (Luca 2:17-20). Iisus venise pentru cei săraci și nevoiași, pentru sărmani, pentru cei asupriți și nu numai pentru cei cu statut înalt și cu reputație bună. Mesajul era că toată lumea era binevenită, darul lui Dumnezeu de mântuire era pentru toți.

Evangelhia după Matei ne spune despre vizita magilor, care se porniseră din Răsărit după ce văzuseră o stea specială, pe care o interpreta-se ca fiind un semn de bun augur că se va naște un rege al Evreilor. Ei au călătorit până la Ierusalim în căutarea acestui rege și când au

ajuns au început să întrebe despre copilul predestinat să fie rege, ca să i se închine (Matei 2:1-2).

Când regele Irod a auzit asta, a fost tulburat, căci nașterea unui nou rege însemna o provocare pentru tronul său. I-a convocat pe mai marii preoți și pe scribi ca să afle despre acest copil care se presupunea că s-ar fi născut, iar ei i-au spus că, conform Scripturii, nașterea ar fi în Betleem. Deși conducătorii religioși știau că Scriptura spunea de un Mesia care urma să se nască, ei nu știau că el deja se născuse. Deși Betleem este la doar 5 mile de Ierusalim, nu este consemnat niciunde faptul că vreun lider religios ar fi căutat copilul.

Irod s-a întâlnit în secret cu magii ca să afle de la ei când au văzut steaua, ceea ce se pare că fusese cu doi ani în urmă. După ce a primit aceste informații el i-a trimis la Betleem cerându-le să-l informeze despre copil ca să poată să-și prezinte și el respectul (Matei 2:3-8). Magii au plecat din Ierusalim, L-au găsit pe Iisus și familia Lui, s-au închinat Lui și i-au adus omagiu și i-au dăruit daruri de aur, tămâie și smirnă (Matei 2:9-11).

După ce L-au găsit pe regele nou-născut, magii au fost sfătuiți prin vis să nu se întoarcă la Irod și au ascultat acest sfat. Când Irod a aflat că ei deja plecaseră din țară fără să-i spună unde găsiseră copilul, a fost furios. A ordonat soldaților lui să ucidă toți copiii de sex

masculin de doi ani și mai mici, care erau în Betleem și în zonele învecinate, sperând să elimine orice provocare la tronul său.

Pe lângă relatarea acestor întâmplări, ce încerca să transmită Matei? Irod și liderii religioși din Israel nu știau că regele promis se născuse, ceea ce arată că Dumnezeu nu le dăduse liderilor religioși și politici niciun semn. Pe de altă parte, magii, care nu erau evrei, au văzut un semn în natură, în acea stea. Ei au răspuns prin faptul că L-au căutat pe noul rege și în final L-au văzut pe Mântuitor și i s-au închinat. Matei încerca să arate că mântuirea promisă de Dumnezeu nu era rezervată Israelului, ci era pentru toată lumea.

Luca ne spune că după nașterea lui Iisus, părinții L-au dus la templul din Ierusalim ca să-L prezinte Domnului. Pe când erau acolo, un bătrân, evreu devotat, pe nume Simion, L-a văzut. Dumnezeu îi spusese lui Simion că nu va muri până nu va vedea pe Hristos, Mesia. Când L-a văzut pe Iisus, Simion L-a luat în brațe și s-a rugat: „Acum, sloboade în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie înaintea tuturor popoarelor” (Luca 2:29-32).

Rugăciunea lui Simion vorbește de mântuirea pentru toți oamenii – atât evrei cât și neamuri (ne-evrei). Asemănător situației magilor, mesajul mântuirii era disponibil tuturor prin Hristos. Fiul lui Dumnezeu venise pe pământ pentru *toți*.

Apoi Simion i-a binecuvântat și a profețit, spunându-i Mariei: „Iată, Copilul acesta este rânduit spre prăbușirea și ridicarea multora în Israel și să fie un semn care va stârni împotrivire... ca să se descopere gândurile multor inimi” (Luca 2:34-35). Afirmând că mântuirea este pentru evrei și ne-evrei, Simion a profețit și faptul că Iisus va fi respins de Israel. Unii vor crede, dar alții nu; va fi o diviziune între oameni când intențiile

inimilor lor vor fi dezvăluite.

În Evanghelia după Luca, păstorii, unii dintre cei mai de jos în societatea evreiască, au fost martorii anunțului supranatural al îngerilor, iar copilul era un copil de țăran – semn clar că El a venit pentru oamenii simpli. Există și o profeție printr-un evreu devotat din templu că Mesia este pentru oricine, deși va fi respins de unii. În Evanghelia după Matei, semnul Mântuitorului, văzut în natură, este urmat de magii ne-evrei care au venit la El, semnifică, din nou, că mântuirea este pentru toți.

Mesajul constant din Evangheliile despre nașterea lui Iisus – de fapt, din toate Evangheliile – este că Iisus a venit pentru întreaga omenire; El a murit pentru salvarea tuturor. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16). Aceasta este vestea bună a Crăciunului. Aceasta este vestea bună proclamată de îngeri, mesajul transmis de steaua care i-a condus pe magi și mesajul despre dragostea lui Dumnezeu pe care o purtăm în inimile noastre și pe care suntem chemați să o împărtășim cu ceilalți.

AMINTIRI SEMNFICATIVE

VICTORIA OLIVETTA

Iubesc perioada Crăciunului! Caut mereu modalități noi de a-l sluji pe Domnul și pe alții în această perioadă.

Cu două Crăciunuri în urmă am avut o idee pentru o activitate. Am căutat prin mai multe magazine plicuri și hârtie de diferite culori. În final am găsit și am ales pentru fiecare persoană de la petrecerea noastră de Crăciun culoarea preferată. Când a fost momentul împărțirii cadourilor am dat fiecăruia câte un plic și o coală de hârtie. Le-am sugerat ca pe o parte a hârtiei să scrie lucrurile care le umplu inima de recunoștință, iar pe cealaltă țelurile și visurile pentru noul an. A fost o experiență plină de semnificație! Toți ne-am păstrat acele plicuri.

Crăciunul următor am sărbătorit cu aceiași prieteni dragi, care mi-au fost alături mulți ani și cu care am trecut prin multe provocări. Am planificat meniul, am împărțit costurile și ne-am simțit foarte bine. În timpul sărbătorii ne-am scos plicurile păstrate și am citit ce scrisesem cu un an în urmă: pentru ce fusesem recunoscători și ce visuri și țeluri aveam – și cât

de multe dintre ele deveniseră realitate.

Cu câteva luni în urmă luam masa cu o prietenă și, cu o sclipire în ochi, ea menționează că de conștiincios este Domnul. Avusese un an plin de schimbări, oameni dragi care se mutaseră, nepoți care se născuseră. Mi-a spus că s-a simțit atât de recunoscătoare pentru plicul colorat pe care l-a păstrat fiindcă nu păstrase niciodată în scris binecuvântările lui Dumnezeu. Asta o ajută să vadă cât de mult s-a bucurat de dragostea, de protecția și de grija lui Dumnezeu, cât și de sănătate, comunicare bună cu fiul ei care trăiește peste ocean și multe altele.

Am fost și eu recunoscătoare să văd că ideea mea simplă a avut un mare impact. Cât de minunate sunt cadourile din inimă! Acele mici plicuri conțin comori, fiindcă ne ajută să ne amintim de binecuvântările din abundență ale Domnului.

Cu ocazia acestui Crăciun mă rog Domnului să îmi dea o altă idee. Poate va necesita puțin timp, puțină imaginație și puțină dragoste, dar va merita!

CRĂCIUNUL MEU DIN IULIE

KATRIN PRENTICE

Aveam vreo douăzeci de ani când m-am alăturat unui grup muzical de creștini. Viziunea noastră era să aducem dragostea și bucuria lui Dumnezeu copiilor din orfelinate, care tânjeau după o rază de lumină în viețile lor. Crăciunul era o perioadă cu adevărat magică, iar într-o zi am condus chiar eu o prezentare inspirațională creștină pentru un grup de copii de cinci ani. Puțin am știut atunci că acea situație va marca începutul unei povești înșuflețitoare care își va găsi finalitatea după cincisprezece ani.

În ziua aceea am cântat cântece care au răsu-

nat pe holurile orfelinatului, captând atenția copiilor și emoționându-i. I-am învățat colinde care spun povestea nașterii lui Iisus și transmit mesajul iubirii și speranței. La final am dat fiecărui copil un cadou simplu de Crăciun care conținea și un poster colorat care să le amintească de dragostea lui Iisus. Era ceva ce puteau păstra și după trecerea sărbătorilor.

Sar acum cu cincisprezece ani, la vara caldă-roasă de iulie 2005. Era cu câteva zile înainte să mă căsătoresc cu iubirea vieții mele, Brian. Stăteam cu familia cavalerului lui de onoare,

☆ ☆ ☆ ☆ ☆
înconjurați de pregătirile de nuntă și de entuziasmul de a începe un capitol nou în viețile noastre.

Fără legătură cu pregătirile de nuntă, casa în care stăteam avea nevoie de niște reparații, iar prietenii noștri angajaseră niște meseriași care să ajute cu reparațiile. Când au ajuns muncitorii prietenii noștri nu erau acasă, așa cu eu și soțul meu am făcut pe gazdele. Eu le-am oferit cafea și biscuiți când timp au lucrat să repare peretele și faianța. Dar ceea ce s-a întâmplat a fost mai mult decât extraordinar.

Pe când împărțeam cănille și biscuiții, atenția mi-a fost atrasă de ochii curioși ai unui tânăr ucenic. Părea uimit și pentru o clipă a rămas împietrit. M-am simțit stingherită și curioasă și l-am întrebat la ce se gândește. Ceea ce mi-a spus m-a lăsat complet uimită.

„Nu-i nimic, doamnă”, începu el. „Din contră, sunt bucuros și uimit să vă văd. Îmi amintesc de d-voastră. Nu-mi vine să cred!” M-am chinuit să-i recunosc fața și eram cam sigură că nu l-am întâlnit niciodată.

☆ „Lăsați-mă să vă povestesc”, propuse el, cu zâmbetul pe buze. „Pot să vă întreb dacă vă cheamă Katrin?” I-am confirmat dând din cap. Cu o sclipire în ochii el continuă: „Cântați la chitară, nu-i așa? Și cu vocea foarte frumos, aș putea spune”. Am zâmbit și m-am înroșit. Eram curioasă cum de știa aceste detalii despre mine.

„Știam eu!” exclamă el. „Vedeți, probabil că nu vă amintiți de mine, fiindcă a fost demult, aveam vreo cinci ani și erau mulți copii acolo...”

Mi-a spus că era unul dintre copiii din orfelinatul în care am făcut acel spectacol de Crăciun. Și-a amintit cu lux de amănunte cum l-am ținut de mână, cum l-am privit în ochi și cum l-am asigurat că Iisus îl iubește. „Pătez și azi acel poster pe care mi l-ați dat”, adăugă el

☆
înlăcrimat. „Și nu am uitat întâlnirea cu d-voastră”.

Posterul pe care i-l dădusem fusese un simbol al bunătații acelei sărbători. A plantat o sămânță de credință în inima lui, sămânță care a crescut de-a lungul anilor.

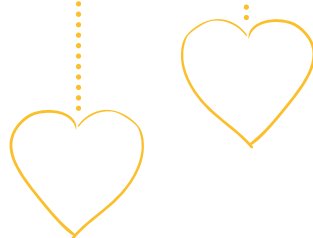
Au fost acolo vreo 50 de copii care au dansat în jurul nostru în acel spectacol memorabil de Crăciun. Care să fie șansele să întâlnesc unul dintre acei copii după cincisprezece ani, chiar în ajunul nunții mele? Dar iată-l aici. Două vieți legate de o faptă de bunătare și de o sămânță de credință plantată demult și-au intersectat din nou căile.

Crăciunul meu în iulie, cum am ajus că denumesc această întâmplare, a avut o semnificație profundă pentru mine. Mi-a arătat care este impactul de lungă durată al cuvintelor pe care le spunem și al faptelor de bunătare pe care le facem.

Această întâlnire neașteptată mi-a subliniat și importanța plantării de semințe de credință, chiar și atunci când nu poți prezice rezultatul. Mă întreb oare cât de diferită ar fi fost viața lui dacă nu am fi avut ocazia să-i spunem despre iubirea lui Iisus. Slavă Domnului că am făcut-o. Și iată-l aici; micuțul orfan care a crescut să fie un tânăr remarcabil.

☆ În țesătura vieții, fiecare situație, indiferent cât de mărunț, poate adăuga un fir unic care se îmbină într-o poveste frumoasă. Acea întâlnire din iulie nu a fost întâmplătoare. Mi-a reamintit de impactul pe care îl are dragostea și harul lui Dumnezeu! – A fost cel mai minunat cadou de nuntă!

Iar când ne-am spus jurămintele, eu și soțul meu, am făgăduit să purtăm cu noi această lecție – să prețuim fiecare moment, să nu subestimăm niciodată puterea unui cuvânt bun și să fim mereu conștiincioși să împărțim mesajul lui Iisus cu oricine întâlnim.

SĂRBĂTOREȘTE CE ESTE POZITIV

AMY JOY MIZRANY

Când se apropie sfârșitul de an mă concentrez mai mult pe Crăciun. Este un eveniment entuziasmant și mare cât viața. Dar este și aspectul lunii decembrie, ultima lună dintr-un an foarte obositor.

Acum mă gândesc la încheierea anului, la cum au mers lucrurile și la ce sper să fie diferit în anul următor.

Uneori, în zilele mai ocupate și mai stresante, mă gândesc cât de frumos ar fi dacă toată verva Crăciunului ar fi din dorința de a-L slăvi pe Iisus și nu din străduința de a ține pasul cu obișnuitele festivități.

Uneori îmi vine să urlu de frustrare când îmi amintesc de rezoluțiile pe care mi le-am făcut și nu am ajuns să le ating, obiceiurile pe care speram să le depășesc la începutul anului și pe care le mai am încă un an.

Acestea erau unele dintre gândurile mele odată cu apropierea Crăciunului. Dar, apoi, lucrurile s-au schimbat!

Mergeam pe stradă cu un prieten și mi-am

coborât ochii pe trotuar.

„Hei”, am spus. „Privește aici”.

Prietenul meu îmi răspunse. „Vai, primăriei chiar nu-i pasă! Găurile astea trebuiau reparate de ani de zile. Cu siguranță nu sunt o bucurie pentru bicicliști”.

Am început să râd. „Nu. Privește. Este o inimă!”

„O!”

Am început să râdem amândoi de faptul că același lucru poate fi privit în două feluri atât de diferite.

Prietenul meu avea dreptate. Era o gaură în drum. Ar fi trebuit să fie reparată. Cineva s-ar fi putut împiedica. Probabil cineva chiar s-a împiedicat.

Dar era drept și faptul că semăna cu o inimă.

Am privit acel incident ca pe o modalitate de a reflecta asupra acestui an. Este cam așa:

Oamenii au fost răi.

Eu am greșit.

Iarna a fost rece.

M-a întristat.

Prietenii și familia au murit sau au plecat.

Și o gaură este în drum.

Dumnezeu este loial.

Am fost iubit.

Am avut succese.

Vara a fost călduroasă.

Iisus a stat cu mine.

Am atins inimile oamenilor.

Aceasta este *inima*.

Ceea ce vreau să spun este că anul acesta, de Crăciun, voi privi inima, nu gaura din drum. Cu unsprezece luni în urma mea, în acest decembrie voi sărbători ceea ce este pozitiv, voi sărbători progresul și bucuria.

PAȚEA CRĂCIUNULUI

MARIE ALVERO

Am fost binecuvântată cu aproape 50 de Crăciunuri. Îmi place să mă gândesc la Crăciunurile mele, sărbătorite în diferite case, într-o varietate de țări, cu diferiți oameni, cu tot felul de tradiții și aproape tot timpul cu un buget strâns.

Privind în urmă, toate aceste Crăciunuri au avut două lucruri în comun: sărbătoream nașterea lui Iisus și petreceam timp împreună. Acum, când pregătesc sărbătorirea Crăciunului, acestea sunt cele două lucruri pe care încerc să le pun în centrul sărbătorii. Am învățat că există multe modalități de a petrece acest timp simplu și ieftin, dar totuși drăguț, distractiv și semnificativ. Iată câteva idei de luat în considerare:

- Estimează-ți sincer bugetul și timpul, să știi cu ce lucrezi.
- Bazează-te pe resursele tale de timp și bani atunci când alegi numărul activităților și evenimentelor la care poți să participi.
- Comunică cu prietenii și familia despre ce poți face tu, ca să fii pe aceeași lungime de undă.
- Multe din lucrurile care fac această perioadă specială nu sunt scumpe, cum ar fi să ascuți colinde, să citești povești de Crăciun, să te uiți la filme de Crăciun, să faci voluntariat, etc.
- Evangheliile după Matei și Luca spun povestea nașterii lui Iisus, dar toate Evangheliile vorbesc despre viața lui Iisus. Crăciunul este o perioadă perfectă din an pentru a citi aceste povești din Evanghelii.
- Dăruiește altora. Generozitatea este una din temele sonore ale Crăciunului. Dumnezeu și-a dat Fiul lumii, un dar incredibil! Dacă suntem și noi generoși cu timpul și cu resursele

noastre ajutăm să reflectăm acel dar de iubire.

- Încetinește ritmul și bucură-te de lucrurile simple. Colindele și lumina lumânărilor, un film de Crăciun cu popcorn, să mergi să vezi luminile de Crăciun din oraș, să iei cina cu prietenii și familia. Vezi ca această sărbătoare să nu fie atât despre ceea ce trebuie să faci ci despre încetinirea ritmului. Merită să trăiești ca să te bucuri de acest moment.

- Lărgeste-ți cercul de prieteni. Dacă cunoști pe cineva singur sau care are nevoie să fie înveselit, îndreaptă-ți atenția asupra lui.

Iată țelurile mele pentru acest Crăciun, în această ordine: 1) Să îl sărbătoresc pe Iisus și să îl cunosc puțin mai bine, 2) să îmi iubesc oamenii și să împărtășesc bucuriile simple, 3) să încetinesc ritmul și să mă bucur de ceea ce este și 4) să rămân în limita bugetului.

Țelurile tale pot fi diferite de ale mele, dar am învățat că dacă abordez sărbătoarea Crăciunului cu o anumită intenționalitate ne ajută, pe mine și pe familia mea, să profităm cât mai mult de această sărbătoare.

ROSANE CORDOBA

REGĂSIND BUCURIA

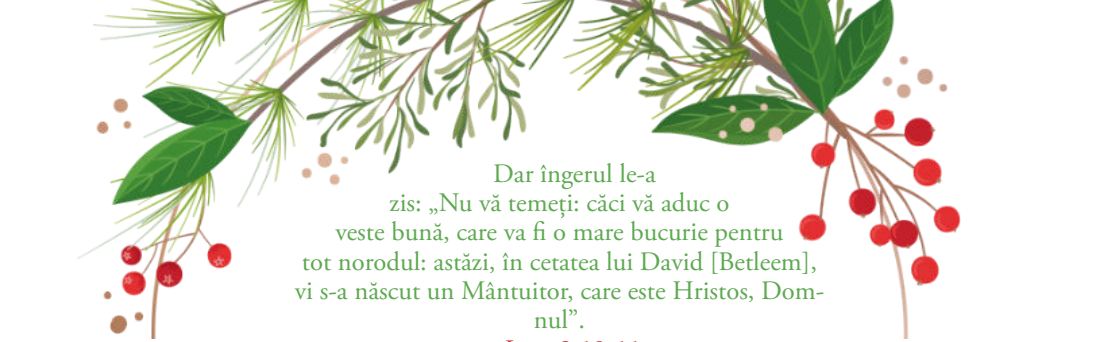
Era anul 1992. Totul mergea grozav; fica noastră mai mică se născuse în februarie și ne-am mutat într-o casă mai bună. Mica afacere de serigrafie a soțului meu mergea bine, iar copiii erau fericiți și sănătoși. În weekend aveam timp liber să facem muncă voluntară cântând în centre pentru copii, cămine pentru vârstnici și într-un centru pentru adolescenți orfani. De asemenea, colectam donații din piață pe care le împărțeam familiilor sărace.

Apoi s-a întâmplat ceva neașteptat. Soțul meu a făcut un infarct! A fost un șoc pentru noi toți. A stat în spital trei săptămâni, timp în care eu a trebuit să mă descurc cu casa, să continui cu afacerea, iar după-amiezile să îl vizitez la spital. Contrar așteptărilor noastre, Domnul l-a luat la El în Rai.

Ne-am depășit încet durerea. Credința mea

în bunătatea lui Dumnezeu m-a ținut să merg mai departe. De asemenea, am fost foarte ocupată, ceea ce m-a ajutat, într-un fel, să-mi iau gândul de la tristețea mea. Știam că copiii erau curajoși și sufereau în tăcere și mi se frângea inima de fiecare dată când priveam în ochii lor triști. Ziua de naștere a fiicei mele cele mari, în septembrie, a trecut fără nicio sărbătoare. Fără să număr bebelușul, ceilalți copii ai mei aveau între 3 și 13 ani. Îi vedeam cum se maturizează înaintea vârstei lor datorită pierderii suferite, dar nu puteam face nimic în legătură cu asta.

Odată cu apropierea Crăciunului, creștea sentimentul de goliciune și m-am rugat Domnului pentru un miracol de bucurie. La începutul lui decembrie câteva rude creștine ale cumnatului meu care avea o mică firmă de îmbrăcăminte în orașul învecinat ne-au făcut o

Dar îngerul le-a
zis: „Nu vă temeți: căci vă aduc o
veste bună, care va fi o mare bucurie pentru
tot norodul: astăzi, în cetatea lui David [Betleem],
vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Dom-
nul”.

– Luca 2:10-11

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a
dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El
să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

– Ioan 3:16

vizită de sărbători. Ei le-au adus copiilor haine noi și au stat câteva ore cu noi pe verandă. Au fost ca niște îngeri ai milei, vorbind cu copiii și înveselindu-i.

Noi locuiam la granița dintre Brazilia și Paraguay. Cu o săptămână înainte de Crăciun sora mea, Mabel, mi-a trimis niște bani să merg în Ciudad del Este, unde jucăriile sunt mai ieftine, să cumpăr câte un cadou pentru fiecare copil. Suma de bani era suficientă pentru un cadou de fiecare. Îmi amintesc că ficei mijlocii i-am luat o cutie muzicală mică, portabilă, cu microfon, ca să-i amplifice vocea, iar aventuroasei de șapte ani i-am cumpărat un set de walkie-talkie.

În ziua de Crăciun și-au deschis cadourile, au râs și s-au jucat. Am mâncat o mâncare specială, am cântat împreună și i-am mulțumit lui Iisus că a venit în lumea noastră plină de suferință ca să ne aducă bucurie. Cumva, El o va face *din nou* și pentru noi de acest Crăciun!

Cu trecerea lunilor, în final, am revenit și noi la starea noastră veselă obișnuită. Aveam bani puțini, dar Dumnezeu ne suplinea mereu nevoile. Am găsit timp și inspirație să mergem din nou la activitățile voluntare în care cântam și aduceam bucurie altora din instituții. Acum înțelegeam mai bine ce însemna să fii orfan sau văduvă singură.

Toți copiii mei sunt acum adulți, având la rândul lor copii. Ne adunăm cu ocazia fiecărui Crăciun, mâncăm și sărbătorim împreună. Ne

jucăm și cântăm împreună. Avem o tradiție de familie ca la fiecare cadou luat de sub bradul de Crăciun să mimăm mai întâi pentru cine este, iar ceilalți să ghicească. Ne distrăm întotdeauna cu asta. Două dintre surorile mele, inclusiv Mabel și nepotul ei, ni se alătură sărbătorii.

Uneori, un cadou poate îmbunătăți ziua (sau anul!) persoanei în nevoie de înveselire, așa cum cadoul lui Mabel a făcut pentru mine și familia mea în anul acela. Acum, când ne apropiem de Crăciun, îmi amintesc că Tatăl nostru ceresc este, pe departe, cel mai dăruitor dintre toți. El ne-a iubit așa de mult încât și-a dat propriul Fiu ca să ne salveze.

Dacă nu ai primit încă darul vieții veșnice prin primirea lui Iisus ca Mântuitor, o poți face chiar acum rugându-te această rugăciune simplă:

Dragă Iisus, îți mulțumesc că ai venit pe pământ și ai murit pentru mine și pentru întreaga omenire. Îți mulțumesc că ai făcut o cale prin care să am o relație personală cu Tine și cu Tatăl. Te rog să mă ierți pentru greșelile mele. Te rog să vii în inima mea. Umple-mă cu Duhul Tău cel Sfânt și ajută-mă să trăiesc o viață care să îți fie pe plac. Amin.

MÂNTUITORUL NOSTRU SMERIT

Să ne uităm cum se observă caracterul lui Iisus din câteva evenimente cheie din viața Lui. Regele regilor a ales calea smereniei și a supunerii. Iisus a predicat și a trăit smerenia.

S-a născut într-un grajd

[Maria] L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei. – *Luca 2:7*

Misiunea Lui

Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând orice fel de boală și orice fel de neputință care era în norod. – *Matei 9:35*

Spălarea picioarelor

[Iisus] a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins. După ce l-a spălat picioarele și-a luat hainele, s-a așezat iarăși la masă și le-a zis: „Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu? Voi Mă numiți «Învățătorul și Domnul» și bine ziceți, căci sunt. Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.” – *Ioan 13:5,12-15*

Intrarea Lui triumfală în Ierusalim

Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe. – *Matei 21:5*

Tăcut în fața acuzatorilor Lui

Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. – *Isaia 53:7*

Respins de mulți

El era în lume și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut. A venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit. – *Ioan 1:10-11*

Crucificat alături de criminali de rând

Împreună cu El au fost răstigniți doi tâlhari: unul la dreapta și celălalt la stânga Lui. – *Matei 27:38*

S-a coborât la nivelul nostru

Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Iisus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci s-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. – *Filipeni 2:5-7*

BINE AI VENIT ÎN APOI

CHRIS MIZRANY

De fiecare dată când mă întorc acasă după o călătorie de lucru sau misionară, familia îmi face mici semne cu mesajul „Bine ai venit acasă” pe care le atârnă pe poartă, pe uși, pe pereți și cam peste tot prin casă. Mă face să mă simt așa de bine încât uit repede de oboseala călătoriei și sunt atras de căldura căminului. *Da, sunt din nou acasă.*

Mă întreb oare cum s-a simțit Iisus atunci când a ieșit pe ușa Raiului ca să meargă în lumea dură și plină de probleme știind că nu va reveni decât după mulți ani. În noaptea când îngerii au cântat, călătoria lui Iisus de-abia a început. Avea să urmeze multă trăire – bucurii și lacrimi, prieteni și trădători. El era un călător departe de căminul Lui ceresc, un străin în lume. Cred că uneori s-a simțit epuizat, așa cum m-am simțit și eu. Îmi imaginez că l-a durut când a fost respins deși spunea adevărul, tot așa cum s-ar fi simțit oricine. Și știu că a tânjit după căminul Lui și după Tatăl Lui. Dar a continuat.

Acum noi știm cum s-a continuat acea poveste de Crăciun – uimirea, creșterea, învățarea, propovăduirea, alegerile, destinul, miracolele, suferința, moartea. Noi vedem influența pe care a avut-o Iisus de-a lungul mileniilor și simțim iubirea nepieritoare a lui Iisus. Însă pentru Iisus, viața Lui s-a desfășurat zi după zi, o decizie de

ascultare după alta, încă o zi departe de casă, până în acea dimineață incredibilă când a înviat în Slavă, iar chinul morții s-a risipit în strălucirea victoriei mântuirii eterne pentru toți cei care îl vor primi pe El (Ioan 1:12).

Azi noi trecem prin această lume care pare cu fiecare zi ce trece mai puțin primitoare pentru credința noastră. Niciunul dintre noi nu vede care este sfârșitul poveștii noastre sau care va fi impactul vieții noastre. Există zile când simțim să renunțăm, zile în care tânjim teribil după un loc departe de toate, un loc unde să *apartinem*. În acele momente ar trebui să recunoaștem că este o onoare să pășim, tradițional, pe calea multor credincioși de-a lungul anilor. (Vezi Evrei 11 și 12:1-3.) Nu călătorim accidental sau fără o țintă – căci am fost aleși și trimiși. Deci, să facem tot ce putem cu timpul pe care îl avem aici!

Putem să-L celebrăm pe Iisus, Cel care face Crăciunurile noastre să fie festive! Putem împărtăși bunătatea și bucuria, precum niște lumini în lumea asta întunecată. Cât de minunat va fi atunci când noi, călători oboșiți, vom ajunge în sfârșit acasă și îl vom vedea pe Domnul nostru. În acel moment, înconjurați de urale de „Bine lucrat!” și „Bine ai venit înapoi!” vom ști că a meritat cu totul.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

PREZENȚA MEA CU TINE

Odată cu apropierea Crăciunului, fie că viața ta merge în sus sau în jos, Eu sunt cu tine. Fie cauți zile mai bune în viitor sau viața ta merge lin, promisiunea Mea rămâne, că voi fi mereu cu tine (Matei 28:20).

Eu sunt cu tine să sărbătoresc victoriile și să merg alături de tine în momentele de bucurie. Eu sunt, de asemenea, cu tine în momentele dificile – atunci când nu primești slujba promisă, când cineva drag ție este bolnav sau când te copleșesc îngrijorările economice. Indiferent unde te afli în acest moment al vieții tale, Eu sunt cu tine, iar viitorul tău este un viitor de speranță și de slavă (Romani 8:18).

Poți să contezi întotdeauna pe Mine și să apelezi la Mine pentru călăuzire și soluții la fiecare dificultate sau nouă oportunitate care îți vine în cale. Poți avea liniște sufletească indiferent de ceea ce se întâmplă în jurul tău știind că Eu voi fi cu tine în fiecare secundă a fiecărei zile a vieții tale, iar tu vei fi cu Mine în Rai pentru eternitate (Isaia 26:3).

Eu sunt Prințul Păcii. Eu am venit ca tu să ai viața din plin și să trăiești în dragostea și în bucuria Mea, pentru ca bucuria ta să fie deplină (Ioan 15:9-11). Acesta este darul Meu pentru tine și pentru oricine Mă primește pe Mine.